

· Ψω όν την Δ. Οι κονό μονού Ρεντίνα (Καρδίτσας). — Κτίνησαν διπλούσεπτα. Λ. Α πα στο λέδη νη, θεοίνη, Συστυχώς, έχουμε πλήθωραν τακτικών ματαρόφρουτων. Τα Σα και λέδη νη, Σέρβωνταν. Το ποιμάν πολύν θαγκού και μεταβαλμένον στοχικούγκες. Γε λέδη νη, Λαζαράν. Κίνησας δημοπίνακα. Φ αν γε λέδη νη, Λαζαράν. Το ποιμάνας σας δεν έλαβετην άρχην ως μην ηνοδευμένον υπό δικαιωμάτος κρίσεως. Δ. Α ν δ ο ε ο ν, Ενταύδην. Και το δικόνας γιαν τον ίδιο λαζαράν. Λ. Κον σα με λέδη νη, Καβλανάν. Τα ποιμάνας κακά και μηδην ήσαν δημοπινάκαν μεταβαλμένον πλεοδημέτος, μέλα χοιρίς ένδιαιρέσων. Μ. Πε φ ο δ α σ κ χ λ ά κ η, Πειραιά. Εγκαρποτισμόν σε δλους. Ιωάν νη ν σ α σ ω, Ενταύδην. Δυστυχώς αύτον πού με ζητάται δε μπορεί να γηράνε. Πρόστια δέρδη τα γραπτά μα να το πάρεται. Κ. Β ο, ω, ω γιο ν, Ενταύδην Οχι, δεν τρόκεται περί «άντι, αρραφή» μπομαθόσεως. Η οπιμάνας σας δικό καλό και για αύτον τον έλλειμμονεσσόν. Το ποιμάνας σας δραγμένον σα δράμανται υψηλή, Κ. Σ τα υ δ ι η νη, αιδομετρών. Το διηγημά τους γραμμένο σα καθαρόν υστερά και πολύ κινηταροφρακό. Μ. Κ ω β α λ ο υ, Αιδογόν. Εγκαρποτισμόν για τά καλά σας λόγια. Τα ποιμάνατα σας άντεπιχην Παντού νιώτας είνες καλέστρα πάπο τον ποιμάνα του οποίου έξητησαν την γνωμών. Κ. Α σ τ ε δ η ν, Αλεξανδρούπολιν. «Εστάλη». Ι. Κ α τ σ α Θ ο, Κέκυραν. Σάς ένγραμμάμενα συνδρομητήν. Τι έννοιες μέ το να γίνεται «άπτα» σε; Δεν έννοιες. Εγκηρίσθηκε λεπτομερέστεραν. Δ. Ν. Κάλλονα. Μεταφράστησεν ότι δημιουργούσεν. Φ ι λ ι σ α Χ ι σ ο τ ο δ ο ν ή λ η (Φερ-Κέρης). Κίνησας δημιουργείσαν. Ή α γ, Λ α σ κ α ε ο ν, Ενταύδην. Το πελογράφημα σας άντων διπλούτηγμένον. Κ. Α ν δ ο τ ε σ σ π ο υ λ ο ν. Το πελογράφημα σας άντων δικαιωμάτος κρίσεως. Ιω α φ θ Τ έρ ι α ν δ ο ν. Το διηγημά σας άντεπιχην και με πολλές... άνορθογραφίες Μ ι χ. Ρ π α τη ν η, Οι μεταρράφεσεις σας στοχικούγκες έπιστρηπτος καλέστρα, άλλα ώ πολ έποντας απόδυσεως διαστρέφουν άλοτελες το περιστώπο. Κ. Α γ ύ λ ά π ο ν υ λ ο ν, Ενταύδην. Το ποιμάνας σας άντεπιχην Κ. Σ δ έρ ι η ν. Θά άρχισες δημοπινάμενόν προσχώκες. Κ. Σ. Υ γ ύ λ η τη ν η, Τερίκιαν. Το διηγημά σας δεν έλθηρην υπ' όψην ως μη συνδεόμενον υπό δικαιωμάτος κρίσεως. Κ ω - Κ ο. Από τα ποιμάνατα σας καλέστρα τά «Τρίτιακα» και δημιουργεύναν έδω:

Γλυκά ματάκια γαλανά κι' δόλοξανθα μαλάκια,
γραμμένα φρύδια, πορφυρά κι' ήδονικά χειλάκια--
"Ω ! φλόγες ποὺ μὲ κάψατε, καῦμοι μου και φαρμάκια.

Μακριά σου πούσαι γι' αλλοντας χτυπά ή καρδιά σου τώρα,
μακριά σου πούμαι γι' αλλήνης με δεργει άγγάπης μπόρι
ματάκια που δέν βλέπεινται ξεχνιούσηται σε μάδιν ώρα.

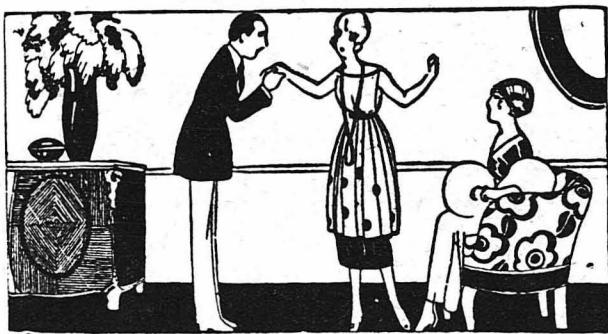
Πόσον γλυκύνει μὲ ήθελε φανῆ αὐτὸς δ ὅ βίος.
Στά ίχνη τῶν βημάτων σου δὲν εἰτρεχ' αἰώνιως.
Ωντανά ύφωματοδενδρον
Κεραυνωθέν καὶ καίνον
Με πυρπολεῖ ή φιλία σου
Τὰν μάσγαν μποκνέντων.

Φίλη βογή, "Εδεσσαν. Τά ποιημάτα έχουν κάποια διάθεση, έν τούτοις ίντεστον πολὺ στη διατύπωση. Ν. Α. γά α ο α. Τα ποιημάτια κονιά.
Α' γα γ υ φ σ τ η γ ξ θ Σιειρι αι ισ. Νά μάθεται ποδτά δόθοντας κατ'.
Έπιπλα ναδηράντα μάς κάνεται το δόκασσα. Γς ω γ ο ο Φο ψ ζ λη η ν,
Χαλιάδη. Εδήχηραντούμαν και σάς και τούς φίλους σας γά τα καλά σα λόγα.
Το ποιημά δε γεμίμανε καλό και δημοσιεύεται σα πολύ.
Τέλοι ποτέ, στήγα κάθε πτοευμάτι, πτοευτών.

Πάγιας ἀγάπη μου γλυκειά τὰ φωτερά τὰ βράδια,
Ποὺ κρυφανταμώνωμασταν σὲ κάποια ἄκρογαια,
Κέρδοντας ἡ δύση μας μέσα στή γιαγιά.
Μ' ἔστοιχα ματέωντας εἰς ἀνταργάνα κάθια.

Πάντες οἱ νύχτας ὅτι λευκὲς καὶ μὴ προσμένεις τῷρα
Νῦν ὁδὸν κορυφὰ στοῦν κῆπον σου τὴν τριανταφύλλια,
Νῦν στησοῦνς ὅπκαις ἀλλοῖς ἐφοτικῇ φωλαῖς,
“Οὐαὶ τοῖς μὲν ὁδοῖς περιποιεῖσθαι μηδὲ μεταβολήν,

Τώρα στὸν αῆπο ἡ φωληὴ τοῦ ἀηδόνιοῦ εἰν' ἄδεια,
Καὶ ἄπτε τῷ μαλάξῃ ἁμαρτιῶντας.

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

ΒΙΑΛΙΑ.—Τὸ δροσόλονστο χωρίο μας ἔχει φέτο περιστάτεται κίνησις ἀπὸ τῆς ἄλλης χρονιές.

Ἐνθίσκονται ἐδῶ καὶ παραθετίζουν πολλὲς οἰκογένειες τῶν
Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς.
Οὐ γάρ τις πάστορας εἴκε ποὺς τὰ Βεσόποι καὶ τὴν Βούραι.

**Ο γενικός περίστατος είναι πάρος το Βεβρών κατ την Βρύσιν
της Τοιλας. Τὸ βρέδοι, μετά τὸ φαγούντον, στὸ ἔχοντα καφενεῖα,
διακρίνομεν τὰς κυρίας καὶ δίδας Ἀναγγωτοπόλους, Μαρτό-
νην, Καρδείνην, Στρατηγόνην, Χούπην, Γκιέγκινον, Μπακλαβάνον.
Πετροπόλουν, Λάζάρου, Ιοακίνον, Χατζηγιάννην, Ἀγιομα-
ρίτον, Μανθογέένην, Ἀγγυροπόλουν, Χαλκιοπόλουν, Δρίτσα,
Καρβραίδια, Οὐρανοπόλουν, Κομπνοῦν, Φωτεροῦν, Ἀβραάμ,
Ἀγγελοπόλινον, Μιχαήλον, Μανιάθινον, Γλάνουκλα καὶ τὰς
δίδας Σικελιώτον, Στρατηγόκην, Ράπη, Κατοιμανῆν, Δρίτσα,
Λαμπάδουν, καὶ τὴν χαριτωμένην ἐκ Θεοσαλονίκης δίδα
Κομνοῦν.**

MANAPI, (Τριπόλεως).—Προδήμερῶν ἐδόθη εἰς τὸ ἔντεῦθα δημοτικὸν σχολεῖον μέγας χορδὸς πρωτοβουλίᾳ τῶν φοιτηῶν τοῦ χωριοῦ μας.

Ἐπὸ τοῦτος ἡχον προσεχέσθαι δρχηστας βιολίου (Γ. Τωλπ.), κλαρίνου (Β. Ταζλίπ.), μινωδόνιων (Γ. Χόβολη, Ε. Καρακα-
τάνη και Γ. Σκαλαπούδην), μπουζουκιού (Χ. Αγνωνοπό-
λου) και σαντοσμάτων (τοῦ Διονυσίου Δημητρόπουλου) διεκρίνεται
σε φοβιτικά μέντα διάφορα ζεύγη.

Διεργίδησαν αἱ δῖδες Ε. Νιάντωνλ., Νότα Πονγράρα, Βάσος Σκρουππᾶ, Αἴκ. Βουντήσιος, Αἴκατα, Κονθούπλι, Μαρ. Γεωγριάλικης ἀλλ. καὶ οἱ κ. κ. Χ. Γεωγριάλικης, Ν. Λαϊνᾶς, Λεων. Καραγασόνης, Ν. Μάχούπην, Κορδάκης, Ν. Κολινιδης, Κ. Αναγωτόσονλ., καὶ Πλ. Μπλεντζάκης.

Ἐπίοντες διεκρίθουσαν τὰ ζεύγη, τῆς δίδος Σπαραγάνω—Π. Σπόλη, δις Λαζαπλή—Π. Πατούνη, καὶ Ν. Κορδάκης—Μ. Καθούκης κ.λ.π.
Εἰς τὸ τέλος ἔχορεύθουσαν ἐλληνικοὶ χοροὶ εἰς τοὺς δόπιοντς διεκρίθουσαν οἱ λεβέντες τὸν ωριοῦ μας Γ. Ὀμφωβόλης, Ν. Κολινίτης, Π. Μπαχούμης, Π. Σπόλης, Γ. Τραπέζος, Χ. Ρέβελας κ.λπ. καθὼς καὶ αἱ δίδες καὶ κυρίαι Βεν. Κοντίκα, Αποτροπώλα Σκαλούδημον, Μ. Γεωργιάλακη, Δ. Τρικόπη, Φ. Κούνιαρης κ.λπ.

ΔΡΑΜΑ. — Προ δημερῶν ἐγένοντο ἀγῶνες Φοῖτ—Μπώλ μεταξὺ τῶν ὁμόδων «Δόξης» Δρόμας, καὶ «Φιλίππου» Καβάλλας, μὲ διαιτηπὲν τὸν λοχαγὸν κ. Τερεζάνην.

Νικήσα άνεδειχθη δύμας της πόλεως μις «Δόξα» διὰ τερμάτων 2-1.

Διεκδιόπονταν ἐκ της δύσας «Δέξα» οι κ. κ. Βάργαναλης, Σπεγγαρόπουλος, Αριοτός, Σιμόπολος καὶ Λαζαρίδης.

Τὸν ἄγνωτα ἔτιμονα οἱ κ. κ. Κοιμήσης στρατηγός, δὲ Νομάρχης καὶ Χρονοπόλους, οὐ Φυρόσαρχος καὶ Βλάτικος, πολλοὶ ἀξιωτακοὶ τῆς Μεσογαϊκῆς καὶ πολλοὶ φίλαθλοι.

Τάδωξε καὶ ὅπο μακρυά ἡ ψύχρα τοῦ χειμῶνα,
Καθώς μαζύ τους ἔδιωξε καὶ τὰ γλυκά μας βράδια.

Γι' αὖτὸς μικροῦλα πρόσσμενα νάρθυει τὸ καλοκατίοι.

Νὰ ξανανθίσῃ ὁ λόδροση ἡ τριανταφυλλιά

Νὰ φθῆ πάλι τάδεδόνι της στὴν ἄδεια του φωληφά,
Καὶ μὲν μὲν θεῶντα πὲ πρᾶπεν ἔμπειρον πρᾶξιν

Και μείς να βρούμε τὰ παληά αγαπημένο ταιρι.

Ε. Έγινε λέξη να, Παισαρά. Δυστυχώς αύτό το βήβιο δε έχουναν. Σάς υπάρχουσαν πολλά. Αχ όχι να. Αχ ο ρηγός, Η 'Φαντασία' σας άτελες. Ν. Ν. Ικανός ή όχι στον άνοιχο, Καβάλλαν. Δυστυχώς το βήβιο που ζητάντα είναι σπανιότατον. Η μετάφρασης δύσκολη το 1893 είναι κομψηνή. Υπάρχει άλλη παλαιότερα μετάφραση, πολὺ καλή απότινη, άλλα δύσκολα είναι ταλαιπωρεύεντα. Το Κ. ωστε στα γεράνια ου, 'Ενανθάδη. Τιμολόγησε λέξουντα δεν έπαρες. Αι αγάγισιά, και δηλ οι μικροφρονισιεςνες αι προσωπικαι αι δοπιαι δεν γνωνταν δεκται, έχουν διατηρηθη προς 5 δοχ, τον στίχον. Β. Μ πο ουν ιψι τη ν χαλκίδα. Το διηγήμα πολύ μεγάλο, κωστες διεκπειρατικό ένδιαφερον. Κ α κι α 'Ι ω δ ν-ο ν. 'Η μετάφραση του Πλέο Λουτούς καλή και θα δημοσιευθεί προσεχώς. Γ. Ο ίκανον με ιδη γη, Καλάβρυτα. Αύτο δημιούργησε μας στέλνεις δεν είνε λίκηντας. Είναι φιλολογία. Στέλνεις μας συντομότερα πράγματα. Φ οι ο ω. 'Α ν α γ-ω στη γη, (του μας διέταξε το διήγημα 'Άθοτυνσια'). Και για τό σημειώνον διήγημα σας οσς δάπανουμε δια σεις επίπεις και για τάλλα. Εκείνο το διάκινηση προσκόπων είναι ισιδόρημα άνθρωποισι, οι δοπιοι διεσ